

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 06.06.2011 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в закрито заседание на 06.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разглежда дело номер **412** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 176, ал.1 АПК.

Съдът е постановил Решение № 2711/06.06.2011 г. по делото, с което се произнесъл по искането на жалбоподателя Н. И. П. от гр. П, за отмяна на Заповед № 10141 /16.12.2009г., като е отхвърлил жалбата.

С жалбата е предявено и искане за присъждане на обезщетение при условията на евентуалност, на основание чл.104, ал.1 от ЗДСл, като се иска да бъде осъдена А. М. да му заплати обезщетение в размер на brutната му заплата за 10 месеца, считано от 17.12.2009г. – 17.10.2010г. в размер на 6676 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на жалбата до окончателното изплащане на сумата.

Също така се претендира, че по Процедурата за съкращаване на персонала , утвърдена със заповед № ЗАМ – 613 /12.11.2009г. му се дължат 6 месечни brutни работни заплати, тъй като е работил в митническата администрация през последните 10 години и следва да му бъде изплатено обезщетение в размер на 3645 лв. , ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на жалбата, до окончателното изплащане на сумата.

Произнасянето по горните искове е в зависимост от изхода на оспорването на заповедта, т.е. от изхода от евентуалното оспорване на постановеното решение по делото, с което жалбата е отхвърлена.

Съгласно чл. 104,ал 1 от ЗДСл, държавният служител има право на обезщетение в размер на brutната си заплата за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 10 месеца, а когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението. Изречение последно определя и начина на определяне на обезщетението: **brutната заплата към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата.**

Моментът на признаване на уволнението за незаконно е моментът на влизане в сила на съдебно решение по оспорването, с което се отменя заповедта. Следователно, към момента на постановяване на съдебно решение по оспорването на заповедта не може да се определи размера на brutната заплата, тъй като същата следва да се определи към последващо постановяването на решението момент – датата на влизането му в сила, а освен това съдът е отхвърлил жалбата.

С оглед на специалната приложима разпоредба на чл.104,ал.1 ЗДСл, то в случая правилото на чл.204,ал.1 АПК за допустимост на предявяване на иска за обезщетение едновременно с оспорването е неприложима.

С оглед на изложеното, съдът следва да се произнесе по предявения от жалбоподателя иск за обезщетение за времето, през което същият е останал без работа поради незаконното му уволнение, след евентуално влизане в сила на съдебен акт, с който Заповед № 10141/16.12.2009г. на директора на А. М. е отменена или обявена нищожността ѝ. До влизане в сила на съдебен акт по делото, в тази част съдебното производство по искането с правно основание чл.104, ал.1 ЗДСл следва да бъде спряно, на основание чл. 229, ал.1, т.4 ГПК вр. чл. 144 АПК.

Доколкото искането за обезщетение в размер на 6 месечни brutни работни заплати, основано на Процедурата за съкращаване на персонала, утвърдена със заповед № ЗАМ – 613 /12.11.2009г. на директора на А. М., не се основава на незаконосъобразен акт на административен орган, доколкото обезщетението се следва именно за прекратяване на правоотношението, т.е. предпоставя признаване на законосъобразността на обжалваната по делото заповед. Следователно в тази част искането за обезщетение по същество представлява имуществен спор между страните по прекратеното служебно правоотношение, който не е подведомствен на административните съдилища. Съгласно чл. 128, ал.1, т.5 АПК на административните съдилища са подведомствени само искания за обезщетения, които произтичат от вреди от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на администрацията.

Тъй като искането в тази част не е подведомствено на настоящия съд, съдът следва да остави същото без разглеждане пред настоящия съд и да прекрати съдебното производство по делото в тази част, като изпрати жалбата по подведомственост съобразно размера на исковата претенция за разглеждането ѝ от Районен съд – С., като компетентен съд по седалището на ответника по иска – А. М..

Водим от изложеното, Административен съд С.-град, Първо отделение, 12 състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА съдебното производство по делото в частта по предявеното искане от Н. И. П. за обезщетение с правно основание чл.104, ал.1 от Закона за държавния служител в размер 6676лв. за периода от 17.12.2009г. – 17.10.2010г., поради незаконосъобразното прекратяване на служебното му правоотношение, за срок до влизане в сила на съдебен акт по оспорването на Заповед № 10141 /16.12.2009г. на директора на А. М. по същото дело.

ИЗПРАЩА на Районен съд С. за разглеждане по компетентност искането на Н. И.

П. от гр. П, за заплащане на обезщетение в размер на обезщетение в размер на 3645 лв. поради прекратяване на служебното му правоотношение със Заповед № 10141 /16.12.2009г. на директора на А. М., на основание утвърдена от същия орган Процедура за съкращаване на персонала с негова Заповед № ЗАМ – 613/12.11.2009г., обективирано в жалбата по делото, и ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по адм.д. 412/2010г. в тази му част.

Определението в частта му за спиране на съдебното производство по делото може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му, а в останалата част – не подлежи на обжалване, преписи от същото да се изпратят на страните.

Административен съдия: